

معاون فرهنگی جهاد دانشگاهی در گفت‌وگو با ایسکانیوز:

نمی‌توان موفقیت فرهنگی دانشجو را ثمره فعالیت دانشگاه دانست / رتبه‌بندی فرهنگی دانشگاه‌ها باید فرآیندمحور باشد

معاون فرهنگی جهاد دانشگاهی گفت: رتبه‌بندی فرهنگی دانشگاه‌ها نباید محصول محور باشد؛ بلکه باید به صورت فرآیند محور پیش رود، چون نمی‌توان به طور قطع ادعا کرد که یک موفقیت محصول و اقدام فرهنگی، ثمره دانشگاه است.

عیسی علیزاده در گفت‌وگو با خبرنگار گروه دانشگاه ایسکانیوز با اشاره به معضلات رتبه‌بندی فرهنگی دانشگاه‌ها اظهار کرد: ابتدا باید چرایی و کاربرد رتبه‌بندی فرهنگی دانشگاه‌ها مشخص شود، به‌عنوان مثال فرض کنید دانشگاه تهران رتبه اول فرهنگی و دانشگاه حواجه نصیر رتبه دوم را کسب کرده است، در نهایت این کسب مقام به چه دردی می‌خورد؟ باید مشخص شود این کسب رتبه منجر به تخصیص سرانه فرهنگی به آن دانشگاه خواهد شد؟ همچنین باید مشخص شود کسب مقام در این رتبه‌بندی باعث حمایت دانشجویان خواهد شد یا خیر. اجرا کردن برخی امور ممکن است دشوار باشد، اما در نهایت نتوان انتظار نتیجه مطلوبی را از آن داشت.

وی ادامه داد: در برخی موارد نمی‌توان از کمیت به کیفیت برسیم، به عنوان مثال تعداد برندگان دانشگاه در جشنواره‌های فرهنگی و هنری را در نظر بگیرید، یک دانشجو بر اساس علاقه خود نسبت به انجام فعالیت‌های فرهنگی و هنری اقدام کرده است. این دانشجو پس از قبولی دانشگاه، موفق به کسب رتبه اول در یک جشنواره فرهنگی و هنری خواهد شد. در این شرایطی این سوال مطرح می‌شود که آیا دانشگاه فرهنگی بوده یا علاقه فرد به این حوزه منجر به کسب این موفقیت شده است.

معاون فرهنگی جهاد دانشگاهی گفت: رتبه‌بندی فرهنگی دانشگاه‌ها نباید محصول محور باشد؛ بلکه باید به صورت فرآیندمحور پیش رود، چون نمی‌توان به طور قطع ادعا کرد که یک موفقیت محصول و اقدام فرهنگی، ثمره دانشگاه است. به عنوان مثال یک فرد به خطاطی علاقه‌مند بوده و دوره‌های مربوطه را با موفقیت گذرانده است، این فرد هنگام ورود به دانشگاه با فراخوانی در زمینه خوشنویسی مواجه شده و با شرکت در این مسابقه می‌تواند رتبه اول را کسب کند. در چنین شرایطی می‌گویند این فرد از دانشگاهی مشخص، نفر اول خوشنویسی شده است. نمی‌توان رتبه اول این فرد را به دانشگاه نسبت داد؛ زیرا دانشگاه در این زمینه اقدامی انجام نداده است.

وی اضافه کرد: زمانی می‌توان شاخص فرهنگی برای دانشگاه‌ها در نظر گرفت که یک فرد بدون آشنایی با خطاطی وارد دانشگاه شده و در ترم آخر در خوشنویسی استاد شود و بتواند در مسابقات این رتبه اول را کسب کند.

علیزاده بیان کرد: در حال حاضر یکی از معضلات جامعه دانشگاهی در حوزه فرهنگی، تمایل نداشتن دانشجویان به مسائل این حوزه است. در گذشته دانشجویان دوست داشتند در دانشگاه بمانند اما متأسفانه در حال حاضر دانشجویان ترجیح می‌دهند هر چه سریع‌تر دانشگاه را ترک کنند؛ به عبارت دیگر می‌توان گفت ماندگاری فیزیکی دانشجویان در دانشگاه به اندازه‌ای نیست که بتوان برای آن‌ها اقدامات فرهنگی انجام داد.

معاون فرهنگی جهاد دانشگاهی گفت: باید با حوزه فرهنگی به صورت سلبی برخورد کرد؛ به عنوان مثال باید بررسی کرد خودکشی در

کدام دانشگاه کمتر اتفاق افتاده است، باید بررسی کرد در کدام دانشگاه تعداد مصرف کنندگان موادمخدر، موارد اخلاقی، افسردگی، فحاشی و درگیری کمتر رخ داده است. طبیعتاً آمار آسیب‌های اجتماعی در برخی از دانشگاه‌ها کمتر است، در چنین شرایطی می‌توان یکی از دلایل آمار پایین آسیب‌ها را به برنامه‌های فرهنگی این دانشگاه نسبت داد، البته مدت زمان بررسی این موضوعات را نمی‌توان یک ماه در نظر گرفت، بلکه باید این بررسی‌ها در مدت زمان طولانی یا چند ساله صورت گیرد.

وی افزود: به گونه‌ای دیگر باید در حوزه فرهنگی از انتها به ابتدا بنگریم، در ابتدا باید نتیجه اقدامات فرهنگی مورد بررسی قرار گیرد، ثمرات این حوزه منجر به افزایش ظرفیت تحمل، جامعه‌پذیری افراد و کاهش آسیب‌های اجتماعی خواهد شد. در این راستا باید برنامه‌ریزی‌های لازم برای رسیدن به رشد فرهنگی صورت گیرد.

علیزاده بیان کرد: به عنوان مثال باید یک جامعه هدف سه هزار نفری از دانش‌آموزان را مدنظر قرار داده و اعتقادات دینی، مطالعات و علاقه‌مندی آنها به هنر ارزیابی شود. این دانش‌آموزان پس از گذراندن کنکور، در دانشگاه‌های مختلفی قبول می‌شوند، پس از فارغ‌التحصیلی نیز باید شاخص‌های فرهنگی این دانشجویان مورد ارزیابی قرار گیرند. به گونه‌ای دیگر باید ۱۰ سال را با یک جامعه پزشکی بگذرانیم تا بتوان ادعا کرد دانشجویان یک دانشگاه بیشتر در معرض اعتیاد قرار دارند. پس از آن می‌توان ادعا کرد آن دانشگاه در تغییر رفتارهای فرهنگی دانشجویان تاثیرگذار است.

وی در پایان تصریح کرد: دانشگاه‌ها نمی‌توانند به افتخارات فرهنگی که در آن هیچ نقشی نداشته‌اند، ببالند. به عنوان مثال یک تیم در دانشگاه در چند سال گذشته نمی‌توانست در مسابقات مختلف مقامی کسب کند؛ اما دانشگاه می‌تواند با گرفتن مربی و تمرینات مداوم زمینه پیروزی آن تیم را در مسابقات فراهم کند. اقدامات حوزه ورزشی قابل مشاهده است؛ اما اقدامات فرهنگی دیده شدنی نیست. آیا می‌توان ادعا کرد یک دانشگاه موفق به تربیت دانشجویان اخلاق‌مدار شده است؟ سنجش اقدامات فرهنگی ساده نیست.

انتهای پیام/